

въ винителный мн. падежъ отъ мъжкы-тѣ на ѣ, както и въ женски-тѣ имена множ. число отъ които окончавать на а, както и въ корена на нѣ-колко рѣчи, н. п. апостола, славы владыка. А подира г, к, х, никоги се непише ы, а въ стары-тѣ рѣкописы на противъ всякоги се писва ы, ж, ѝ, ѵ, верѣдъ рѣчи-тѣ се изговаряють като ж: ж се пише тамо гдѣ-то въ славенски има у; ѝ се писва тамо, гдѣто въ славенски има о; а ѵ се писва тамо, гдѣто въ славевски има е н. пр. мужъ, мъжъ; полно пълно; перво, първо и въ други нѣкои случаи.

Рѣчи-тѣ, като се пишють и сричать, трѣба да се раздѣляють правилно на слогае по изговаряне-то имъ или по сложность-тѣ имъ, н. пр. сѣб-бо-тѣ, ов-чій, об-щій, ис-ка-хѣ, без-крайно, Ца-ри-градъ и проч.

Скр ащены рѣчи сѣ: г-нѣ, г-жа, г-чна, вмѣсто и пр. 1-й 2-й; Н. Ц. В, и т. н. т, гл. т. е. сир. мн. др. р, г, о-въ, Ц-градъ, по Р. Х. 1866 л. които се четють: Господинъ, Господжа, Господична, вмѣсто, на примѣръ, и прочи, първый, вторый, Негово Царско Величество, и тѣй на-та-тъкъ, Глава, то е, сирѣчь, много други, рѣка, градъ,